

Безпека в Інтернеті

Можливість отримати будь-яку інформацію не виходячи з дому – зараз це не фантастика, а реальність. І це стало можливим завдяки Інтернету. Крім того, що Інтернет дозволяє тобі знайти потрібну інформацію, мережа значно розширює коло твого спілкування. І це стало можливим завдяки Чату, в соцмережах та іншим подібним сайтам.

Спілкуючись в Інтернеті дитина, заради своєї безпеки, не повинна ніколи:

- повідомляти своєму віртуальному другу своє прізвище, домашню адресу, номер свого мобільного або домашнього телефону, номер та місцезнаходження своєї школи та інші дані;

- розміщувати фотокартки, на яких ти оголений або у нижній білизні чи піжамі, а також відправляти комусь свої фото електронною або звичайною поштою;

- повідомляти пароль до своєї Інтернет-сторінки. Пароль як ключ від квартири, тому нікому його не слід віддавати!;

- казати, що дитина вдома знаходиться вдома одна;

- казати, що дитина сама знаходиться перед комп'ютером.

- обговорювати теми, які дитині неприємні або яких вона соромиться;

- показувати віртуальному другу перед Веб-камерою своє тіло або якісь його частини, робити те, що їй не подобається.

- відповідати на питання, які стосуються особистого життя або тіла дитини. Нехай дитина пам'ятає: її тіло належить тільки їй і ніхто не має права розмовляти про нього з дитиною!;

- розповідати багато про своїх друзів, знайомих та родину, особливо, видавати їхні таємниці;

- відправляти поштою або передавати через когось свої особисті речі співрозмовнику по Інтернету;

Крім того: при реєстрації у Чаті ніколи не слід заповнювати поля, де вимагають прізвище, номер мобільного та домашнього телефону, домашню адресу. Якщо ці поля обов'язкові, то краще слід вигадати для себе прізвище, адресу та номер телефону. Це потрібно для безпеки дитини. Взагалі, для реєстрації у Чаті, в соцмережах та на інших подібних сайтах слід створити для себе окрему електронну поштову скриньку; коли вигадуєш у Чаті для себе нікнейм, то він не повинен бути схожим на прізвище. Також він не повинен стосуватися зовнішнього вигляду особи;

у соцмережах та подібних сайтах слід обмежити доступ до власної сторінки невідомих тобі людей. Додавай до списку своїх друзів лише тих, кого ти добре знаєш у справжньому житті;

Спілкування в Інтернеті не є обов'язком, тому якщо дитині це більше не подобається або її лякають Інтернет-друзі, то треба лише вимкнути комп'ютер і не повертатися більше до спілкування онлайн!

Така обізнаність — запорука безпеки дитини як в реальному світі, так і у віртуальному просторі.

В разі, коли підліток проводить весь свій вільний час у соціальних мережах, слід знайти альтернативу, яка б могла його зацікавити і відволікти. Наприклад, організувати спільний похід на природу, завести домашнього улюбленця, який потребує постійного догляду, чи запросити найкращих друзів вашої дитини для домашньої вечірки.

Важливо, аби дитина чи підліток отримували необхідну кількість спілкування у реальному світі, оскільки соціальні мережі покликані не для того, щоб замінити реальне спілкування, а щоб його доповнити та розширити. Спілкуйтеся якомога більше з власною дитиною, розпитуйте про її інтереси, друзів і вподобання. Зробіть так, аби ви перебували у списку її «обраних друзів»!

Не забувайте, наскільки важливо розповідати дітям про безпеку у віртуальному світі.

5 простих правил для батьків

1. Підвищуйте власну комп'ютерну та інтернет-обізнаність
2. Опануйте інтернет разом із дитиною
3. Станьте другом дитині у соціальній мережі, або попросіть близьких знайомих зробити це
4. Встановіть "Батьківський контроль". Регулярно оновлюйте антивірус
5. Створіть територію безпечного інтернету. Використовуйте поновлюваний перелік безпечних для дитини сайтів

Інтернет-залежність: боремося чи піддаємося?

Сьогодні наша реальність така: дитина сидить з ноутбуком на підлозі, жадібно намагається пройти онлайн-гру і збити нарешті настирливий корабель противника! На вітання він відповідає кивком голови, недбалим махом руки і швидкою відповіддю «мама-не-заважай-мені-я-дуже-зайнятий!». Все, що залишається робити батькам — задуматися, спробувати змінити ситуацію і безнадійно зайти в глухий кут.

Якщо вашому «Інтернет-шпигунові» від 11 — 17 років, і він тривалий час (більше 2-х годин дня) сидить біля комп'ютера, тоді вам варто уважніше ознайомитися як з фізичними, так і психологічними симптомами Інтернет-залежності.

Шукаємо виходи з ситуації, що склалася:

— Обмежте час користування Інтернетом до 30 хвилин на день. Натомість купіть квитки в кіно для дитини та її друзів. Повірте, всі будуть тільки щасливі!

— Використовуйте час, проведений в Інтернеті з користю. Наприклад: попросіть дитину пограти в суперцікаву гру завтра, а сьогодні подивитися онлайн-трансляцію з Парижу. Познайомте його з Ейфелевою вежею, Тріумфальною аркою і Лувром.

— Не лінуйтеся, не здавайтеся і будьте хитрими. Попросіть про допомогу: наприклад, вам дуже потрібно дізнатися ім'я kota з твору Булгакова «Майстер і Маргарита». Проінструкуйте, підкажіть, що спочатку потрібно зайти в пошукову систему, далі ввести ім'я твору і почати пошуки. Діти люблять допомагати і відчувати те, що вони потрібні.

Ваше основне завдання: не лякати дитину Інтернет-залежністю, а шукати альтернативні рішення. Впевнені, що у вас все вийде. Головне — не здаватися і не піддаватися!

Кібербулінг

Кібербулінг – психологічне насильство в мережі, переслідування з боку однолітків, що проявляється у вигляді знущань, насмішок, залякувань, інших дій, які негативно впливають на психічний стан підлітка.

Вільне володіння необхідними технологіями дозволяє «агресорам» створювати іменні сайти образливого змісту, поширювати чутки, викладати фото-або відеоматеріали, що принижують гідність дитини або займатися від його імені кібер тероризмом, що загрожує безпеці дітей.

У дитини створюється відчуття безвиході, навіть вдома його не залишає почуття тривоги, він впадає в депресію. Інформаційна атака може призвести до суїциду.

Тінейджери рідко звертаються за допомогою, сумніваючись, що будуть зрозумілими та бояться заборони на користування інтернетом. Необхідно знати, знущання в мережі карається чинним законодавством. Варто відразу звернутися в правоохоронні органи з наданням доказів.